

Sygn. akt VIIK 3/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant : Lena Błaszczyńska , Agnieszka Chojnacka

w obecności oskarżycieli prywatnych A. S. (1) , W. S.

po rozpoznaniu w dniach 17.05.2016r. , 23.06.2016r.

sprawy

T. R. , syna R. i G. z d. B., urodz. dnia (...) w P.

oskarżonego o to, że :

I w dniu 01 stycznia 2016r. we W. przy ul. (...) uderzył oskarżycielkę prywatną A. S. (1) , powodując u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy oczodołu prawego z krwiakiem okularowym i krwiakiem podspojówkowym , stłuczenie potylicy z bolesnością, stłuczenie bocznej powierzchni ramienia lewego ze zlewającymi się zasinieniami , drobnoplamistych zasinień na różnych powierzchniach przedramienia lewego oraz prawego, stłuczenie okolic obu kolan z nieregularnymi plamistymi zasinieniami oraz otarcie naskórka na kolanie lewym,

skutkujące naruszeniem czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni

t.j. o czyn z art. 157 § 2 kk

II w tym samym miejscu i czasie dokonał pobicia oskarżyciela prywatnego W. S. powodując u niego obrażenia ciała w postaci otarcia skóry na łysinie czołowej prawej , liczne stłuczenia skroni prawej i okolicy zamałżowinowej prawej ze skupiskami wybroczyn krwawych, stłuczenie okolicy zamałżowinowej lewej z zasinieniem , krwiaka w górnym przedsionku ust, kilku drobnoplamistych zasinień w okolicy podbojczykowej lewej, , po dwa drobnoplamiste zasinienia nad każdym z łokci , stłuczenia okolicy prawego kolana z otarciem naskórka poniżej rzepki skutkujące naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni

t.j. o czyn z art. 157 § 2 kk

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne w stosunku do T. R. co do obu czynów warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;

2 zasądza od oskarżonego T. R. na rzecz oskarżycieli prywatnych A. S. (1) i W. S. kwoty po 200,00 (dwieście) złotych z tytułu częściowego zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego;

3 na podstawie art. 622 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżycieli prywatnych A. S. (1) i W. S. kwoty po 300,00 (trzysta) złotych z tytułu zwrotu zryczałtowanych wydatków;

4 zasądza od oskarżonego T. R. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00

(dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 60,00

(sześćdziesiąt) złotych z tytułu opłaty.

Sygn. akt VIIK 3/16

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny W. S. pracował w tej samej firmie z żoną oskarżyciela prywatnego T. R. - W. R.. W pewnym okresie czasu nawiązali ze sobą romans. O tym fakcie oskarżony dowiedział się od oskarżycielki prywatnej A. S. (1) około połowy 2015r. Wcześniej oskarżony nie znał małżonków S.. Jesienią 2015r. A. S. (1) co jakiś czas dzwoniła do T. R. opowiadając mu o romansie ich współmałżonków. Oskarżony żądał od W. S., żeby nie kontaktował się z jego żoną.

(wyjaśnienia T. R. k. 67-68 , częściowo zeznania A. S. (1) k. 69 odwrót)

W dniu 01.01. 2016r. T. R. z żoną i dzieckiem przebywali w domu. Zauważył, że oskarżyciel prywatny złożył telefonicznie życzenia jego żonie. Do oskarżonego dzwoniła A. S. (1) wyzywając go od „leszcza” i „ciemniaka” i „ żeby przyjechał to zobaczy”. Kiedy A. S. (1) się rozłączyła zadzwonił do oskarżonego oskarżyciel prywatny m. in. ze słowami „ przyjeżdż frajerze to zobaczysz”.

Oskarżonego to bardzo zdenerwowało. Zwrócił się do żony, żeby zawiozła go do oskarżycieli. On obawiał się kierować samochodem , ponieważ na Sylwestra spożywał alkohol i spodziewał się, że może jeszcze być trochę pod wpływem alkoholu. W. R. odmówiła. Była przeciwna, żeby mąż tam jechał.

(wyjaśnienia T. R. k. 67-68, zeznania W. R. k. 72 odwrót-73)

Oskarżony zadzwonił do swojego brata A. R., prosząc go o zawiezenie do oskarżycieli prywatnych. U A. R. był akurat szwagier T. J. (1) ze swoją żoną K. J.. Wspólnie pojechali do oskarżonego , a następnie do oskarżycieli prywatnych. Samochodem kierowała K. J.. Zatrzymali się kilka posesji przed domem oskarżycieli. Oskarżony wysiadł i sam udał się do małżonków S.. Zadzwonił do furtki. Wyszła do niego A. S. (1). Zaczęła mówić , że „jak wyjdzie W. to zobaczysz”. W. S., gdy zobaczył oskarżonego najpierw zadzwonił na Policję, a następnie wyszedł do oskarżonego. Zaczęli się szarpać. Oskarżyciel zamachnął się na oskarżonego, ale oskarżony się odsunął i pierwszy uderzył oskarżyciela dwa razy pięścią w twarz. W wyniku tego oskarżyciel się przewrócił, a oskarżony na nim usiadł i bił go dalej pięściami po twarzy i ciele. Oskarżyciel też walczył zadając ciosy oskarżonemu. A. S. (1) usiłowała ich rozdzielić. Oskarżony uderzył ją raz pięścią w twarz, po czym ona upadła. Później uderzyła oskarżonego dwa razy w twarz otwartą ręką. Przybiegł brat oskarżonego – A. R. i rozdzielił walczących. T. R. wrócił do samochodu i razem z pozostałymi osobami odjechali z miejsca zdarzenia.

(częściowo wyjaśnienia T. R. k. 67-68, częściowo zeznania A. S. (1) k. 69-70, częściowo zeznania W. S. k. 68-69, zeznania A. R. k. 72-72 odwrót, zeznania T. J. (1) k. 71-71 odwrót, zeznania K. J. k. 71 odwrót-72, częściowo zeznania E. B. k. 70 odwrót-71)

W wyniku tego zdarzenia A. S. (1) doznała

następujących obrażeń ciała :

- stłuczenia okolicy oczodołu prawego z krwakiem okularowym i krwakiem podspójówkowym,
- stłuczenia potylicy z bolesnością,
- stłuczenia bocznej powierzchni ramienia lewego, ze zlewającymi się zasinieniami,
- drobnoplamistych zasinień na różnych powierzchniach przedramienia lewego oraz prawego,
- stłuczenia okolic obu kolan z nieregularnymi plamistymi zasinieniami oraz otarcie naskórka na kolanie prawym.

Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

(obdukcja k. 5)

Natomiast W. S. w wyniku zdarzenia doznał: - otarcia skóry na łysinie czołowej prawej, licznych stłuczeń strony prawej i okolicy zamałżowinowej prawej ze skupiskami wybroczyn krwawych,

- stłuczenia okolicy zamałżowinowej lewej z zasinieniem ,
- krwiaka w górnym przedsionku ust,
- po dwa drobnoplamiste zasinienia na każdym z łokci,
- stłuczenia okolicy prawego kolana z otarciem naskórka poniżej rzepki.

Powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

(obdukcja k. 27)

W czasie zdarzenia T. R. i W. S. byli pod wpływem alkoholu.

(zeznania A. S. (2) k. 91 odwrót-92)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(karta karna k. 64)

Oskarżony T. R. przyznał się do pobicia W. S. i nie przyznał się do pobicia A. S. (1). Wyjaśnił, jego żona zdradzała go od dłuższego czasu z W. S.. Dowiedział się o tym od A. S. (1). Chciał o tym wcześniej porozmawiać z oskarżycielem , ale on unikał spotkania. Prowokował go pokazując mu gest „środkowego palca”. W dniu 01.01.2016r. oskarżyciel telefonicznie złożył życzenia jego żonie, choć wcześniej oskarżony mówił mu , żeby się z jego żoną nie kontaktował. A. S. (1) dzwoniła do niego wyzywając go od ciemniaka i leszcza i zapraszała go do przyjazdu. Oskarżyciel również w rozmowie telefonicznej nazwał go frajerem i powiedział , że jak przyjedzie to zobaczy. No więc oskarżony pojechał do oskarżycieli razem z bratem , jego szwagrem i szwagierką. Do domu oskarżycieli poszedł sam. Wyszła do niego A. S. (1), która również słownie prowokowała go do bójki. Później wyszedł W. S., chciał go uderzyć, ale mu się to nie udało i oskarżony uderzył go pierwszy. Potem oskarżyciel się przewrócił. Oskarżony na nim usiadł i dalej go bił pięściami po twarzy. Oskarżyciel też walczył. Nie uderzył A. S. (1) , nie szarpał jej i nie dotykał. Oskarżony również odniósł obrażenia , ale nie robił obdukcji. Nadbiegł jego brat i ich rozdzielił. Oskarżony odszedł i wrócił do domu. Od tamtego zdarzenia W. S. nie kontaktuje się z jego żoną.

(wyjaśnienia oskarżonego T. R. k. 67-68)

W ocenie Sądu ani wyjaśnienia oskarżonego ani zeznania oskarżycieli prywatnych nie zasługują na wiarę w całości. Każda ze stron przedstawia przebieg zdarzenia w taki sposób, aby zminimalizować swoje zachowanie , a wyolbrzymić zachowania strony przeciwnej. Dlatego Sąd dał wiarę depozycjom stron tylko w takiej części w jakiej są one potwierdzone innymi obiektywnymi dowodami.

Wyjaśnienia oskarżonego są w dużej części wiarygodne. Wiarygodny jest powód wizyty oskarżonego u oskarżycieli, a także zarys przebiegu zdarzenia. Wiarygodne są motywy działania oskarżonego, okoliczności dotyczące romansu oskarżyciela prywatnego z małżonką oskarżonego, obraźliwych telefonów od oskarżycieli w dniu zdarzenia. Te okoliczności potwierdzają zeznania żony oskarżonego W. R.. Zdaniem Sądu jej zeznania są spontaniczne, szczerze i wyważone. W ocenie Sądu nie są wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności, że nie uderzył A. S. (1). Przeczą temu zarówno zeznania A. S. (1) i W. S. jak i treść obdukcji, w której dokładnie są opisane obrażenia pokrzywdzonej jakich doznała w przebiegu tego zdarzenia. W tej części zeznania oskarżycieli prywatnych

są wiarygodne , ponieważ są potwierdzone obiektywnym dowodem jakim jest obdukcja lekarska. Opis zdarzenia przedstawiony przez oskarżycieli prywatnych koresponduje z obrażeniami ciała opisanymi w obdukcji. Ponadto A. S. (2) – funkcjonariusz Policji , który przyjechał na interwencję do oskarżycieli prywatnych bezpośrednio po zdarzeniu zauważył podpuchnięte oko u A. S. (1).

Oceniając zachowanie oskarżycieli należy stwierdzić, że oskarżyciele prywatni także byli stroną agresywną , zaczepną. Sąd odmówił wiary zeznaniom oskarżycieli braku prowokacji z ich strony w dniu zdarzenia. O telefonach w dniu zdarzenia do oskarżonego zgodnie mówią nie tylko oskarżony , ale również jego żona, która była przeciwna wizycie u oskarżycieli oraz brat A. R., a także K. i T. J. (2). Przy czym wszyscy zwracają uwagę na zdenerwowanie oskarżonego jakie te telefony wywołały. Dlatego wiarygodne jest dla Sądu, że zawierały one treści obraźliwe dla oskarżonego. Zachowania agresywne oskarżyciela prywatnego już w czasie wizyty oskarżonego potwierdza treść zeznań A. R., T. J. (1) i K. J.. Świadcowie przyjechali z oskarżonym i nie włączając się w zajście z pewnej odległości je obserwowali. Świadcowie zgodnie podkreślają, że oskarżony z oskarżycielem wzajemnie się szarpali, a A. S. (1) próbowała ich bezskutecznie rozdzielić. W tej części zeznania w/w świadków zasługują na akceptację, gdyż są spójne , logiczne i konsekwentne. Natomiast nie jest wiarygodne , aby nie zauważyli uderzenia A. S. (1) przez oskarżonego, skoro mieli możliwości prowadzenia obserwacji.

Sąd pozytywnie ocenił zeznania A. S. (2) . Nie ma podstaw, aby odmówić wiary temu świadkowi.

Zeznania świadka E. B. nic istotnego do sprawy nie wnoszą.

Sąd zaaprobował obdukcje biegłego chirurga dotyczące obrażeń ciała oskarżycieli prywatnych , gdyż są one szczegółowe, wyczerpujące i logiczne.

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobacie Sądu jako nie budzące zastrzeżeń.

Oskarżony T. R. wyczerpał dyspozycję art. 157 § 2 kk , gdyż w dniu 01 stycznia 2016r. we W. działając umyślnie pobił oskarżyciela prywatnego W. S. powodując u niego otarcia skóry na łysinie czołowej prawej, licznych stłuczeń strony prawej i okolicy zamałżowinowej prawej ze skupiskami wybroczyn krwawych, stłuczenia okolicy zamałżowinowej lewej z zasinieniem , krwiaka w górnym przedsionku ust,

po dwa drobnoplamiste zasinienia na każdym z łokci,

stłuczenia okolicy prawego kolana z otarciem naskórka poniżej rzepki, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

Oskarżony T. R. ponownie wypełnił znamiona art. 157 § 2 kk , gdyż w dniu 01 stycznia 2016r. we W. działając umyślnie pobił oskarżycielkę prywatną A. S. (1) powodując u niej stłuczenie okolicy oczodołu prawego z krwiakiem okularowym i krwiakiem podspojówkowym, stłuczenie potylicy z bolesnością, stłuczenie bocznej powierzchni ramienia lewego, ze zlewającymi się zasinieniami, drobnoplamiste zasinienia na różnych powierzchniach przedramienia lewego oraz prawego, stłuczenie okolic obu kolan z nieregularnymi plamistymi zasinieniami oraz otarcie naskórka na kolanie prawym. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd miał na uwadze, że do konfliktu z oskarżycielami prywatnymi doszło na tle zdrady małżeńskiej jakiej dopuścił się oskarżyciel prywatny z żoną oskarżonego. Nawiązując tego rodzaju romans oskarżyciel powinien wziąć pod uwagę, że jeśli dowie się o tym związku zdradzany współmałżonek to jego reakcja może być gwałtowna i nieprzyjemna dla oskarżyciela. Zarówno oskarżycielka prywatna jak i oskarżyciel prywatny w dniu zdarzenia prowokowali oskarżonego do przybycia do ich domu obraźliwymi telefonami. Wizyta oskarżonego u oskarżycieli prywatnych nie nastąpiła z inicjatywy oskarżonego. W czasie fizycznej konfrontacji z oskarżycielami przewaga fizyczna była po stronie oskarżycieli, bo oskarżony przyszedł do nich sam, a ich było dwoje. Dzwoniąc do oskarżonego z „ zaproszeniem” zapewne nie taki przebieg wizyty przewidywali, myśląc, że to oskarżyciel prywatny pokona oskarżonego. Mogli też uniknąć tego zdarzenia po prostu ignorując wizytę

oskarżonego nie wychodząc do niego na ulicę. Tym bardziej, że oskarżycielka prywatna w swoich zeznaniach podkreśliła, że spodziewała się tego, że wcześniej czy później dojdzie do takiej bójki. Nie można też przeoczyć, że zachowanie oskarżonego miało ten pozytywny skutek, że zakończyło kontakty między oskarżycielem prywatnym a żoną oskarżonego. Z tych względów Sąd stwierdził, iż zachowanie oskarżonego, aczkolwiek niewłaściwe, w tym konkretnym przypadku było tylko w nieznacznym stopniu społecznie szkodliwe i postępowanie co do obu czynów warunkowo wobec oskarżonego umorzył.

Na podstawie art. 631 kpk wyzywającego się zachowania oskarżycieli prywatnych Sąd tylko częściowo obciążył oskarżonego kosztami poniesionymi przez oskarżycieli prywatnych.

Mając wszystkie powyższe ustalenia na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.